

A vállfa-módszer

2017 november 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kerot nem a túlf?tött médiafelhajtás zavarta.

Megszokta már a felzaklatott érzelmeket, hisz fél életét ripacsok, hisztérikák, öntudatos féltehetségek és csak néhány igazi zseni társaságában töltötte. Inkább amiatt dühöngött, hogy úgy t?nt, hiába a küzdelmes évtizedek, a sikerek, mégsem értik ?t igazán. Nem látják azokat a mélyebb összefüggéseket, amiket ?. Nem látják azokat a misztikus szálakat, amelyek összekapcsolják, összetartják és m?ködtetik azt a

megfoghatatlan valamit, amit a hétköznapok embere valóságként élt meg. Mint a lét valódi ért?je és alázatos megfigyel?je, önmagára is csak, mint eszközre tekintett, ahogyan eszközök voltak azok a tárgyak vagy mozdulatok, amelyeket módszereiben alkalmazott.

Napokig nem is vett tudomást környezetér?l, az állítólagos botrányról, figyelmét teljesen lekötötte az önvizsgálat, és mint önmagának kés?bb bevallotta, az önsajnálát. Ebb?l az apátiából végül egy defekt rántotta ki. Egyik este történt, miután kocsijával beállt a kertbe, de az okára csak reggel jött rá. A kertkapu el?tti felhajtón, azaz gyakorlatilag az utcán valaki, vagy valakik ajándékosarokat, cserepes virágokat, süteményes tálakat, füstöl?ket, virágszirmokat, egzotikus gyümölcsöket, drága borokkal töltött üvegeket, fényképeket, díszes levelez?lapokat, és ezernyi más mindenfélét hagytak. ? pedig a sötétben áthajtott mindenben, egy porcelán macskaszobor darabjai pedig cafatokra szaggatták a gumiját. De Kero már nem volt mérges a defekt miatt, mert abban a pillanatban megértette, hogy az életm?ve beért, hogy végre mások is ráeszméltek, mivége is született ? igazából erre a világra.

És most, íme, segítséget kértek t?le. És ? segíteni is akart.

Hát így kezd?dött Kero új élete, és ahogy fiatalos lendülettel igazi tehetségének kibontakoztatásához látott, id?vel elmaradtak kapuja el?l a felajánlások is, így a defektek száma is rohamosan csökkent. Végére is a modern technika világában végül mindenki a titkárn?jéhez fordult, és neki minden rászorulóra jutott ideje. Egyetlen dolog nem hagyta csak nyugodni, egyetlen reggelre a kapujához készített tányér, amelyen, miel?tt áthajtott volna rajta, kis, csokoládékrémrel töltött mackóformájú sütemények voltak toronyba halmozva, ami miatt még morgolódt is egy sort, míg meg nem találta a jobb els? kerékre tapadt maszatos papírdarabot az üzenettel: Hívj fel! Fontos! Teddy

Azon az estén, ahogy hivatlan vendégéhez közeledett, meglassította lépteit, és azon morfondírozott, vajon hogyan mászott át Teddy a kerítésen, bár legbelül tudta, hogy számított erre a látogatásra, és ezzel is csak az id?t próbálja húzni.

Különben kellemes, koratavaszi éjszaka volt, a szél is elült.

Teddy Keronak háttal ült és a miloi Vénusz gipszmelleit próbálta eltalálni a szök?kút köré felszórt kavicsokkal, id?nként azonban megdermedt és a víztükörbe bámult. Szinte észre sem vette, ahogy Kero mellételepedett.

– Hát mégis eljöttél Teddy szívem – tette esetlenül a vállára a kezét, de Teddy egy rándítással lerázta magáról a közeledést. Kero érezte, hogy ezúttal egyenesen és határozottan kell beszélnie. – A Verebes, de még a Baló is megértette, hogy rajtuk nem segít a módszer, te miért nem tudsz megbékélni vele? Nem vagy már mai gyerek Teddy, és látod, mindenki így szeret téged, ahogy vagy. Teddy szeme haragosan villant. – Mióta ennek a dolognak híje ment a vállfával, a fél belvájos a módszered?l beszél. Szépen meg is tollasodtál a megjendelesekb?l. Állítólag máj külföldj?l is fogatsz felkéjéseket, s?t a Komédiásban azt beszél, az egész Habsburg-családdal leszerjz?dtél, és hogy csejébe a Commoi-tavakohoz jájsz nyajanta egy villába üdülni. Engem, jégi bajtájsadat, ?szinte kijitikusodat meg elkejülsz. Tudod milyen kellemetlen magyajázkodni, hogy miéjt nem kéjek segítséget t?led, mikoj igenis kéjtem, de te megtagadál engem, Kejo!

Kero nagyot sóhajtott, hiszen neki is fájt, hogy képességei nem terjednek ki Teddy problémájára. Csendesen, szinte suttogva ismételte el, amit már ezerszer elmondott, mindhiába, és tudta, hogy még legalább ugyanennyiszter kell vigaszt nyújtania barátjának, akin nem tud segíteni. –Teddy, ez mindenkinél másképp van. Van, akinél ez egy rosszul eltanult berögz?dés, egy hibás családi minta, amir?l legtöbbször az egyik, szintén problémákkal küzd? szül? tehet. Van, akinél a genetika furcsa játéka, a rendellenes fejl?dés okozza. A te eseted azonban egészen más Teddy, amelyre nem megoldás a vállfa-módszer. Te egészen egyszer?en ilyennek, kicsit másnak születél, és ezt így kell elfogadnod.

Teddy lehorgasztott feje eközben már szinte a térdéhez ért, annyira meggörnyedt Kero szigorú, de igazságos szavaitól. Kero pedig várt, a csöndet figyelte. A pillanatra koncentrált, és próbálta bel?le kibontani az enyhülést, a bizakodást, amit körülöttük a természet is árasztott magából. Végül most is, mint annyiszor, a színpad sietett a segítségére, és már mosolyogva fordult Teddyhez. – Emlékszel a kedvenc dalunkra? Hát hogy szól a refrén, Teddy? – és már dúdolta is, és kisvártatva Teddy is csatlakozott, aztán már együtt énekeltek „...A fontos az, hogy úgy legyen, az hogy mindenki másmilyen, a zene is csak ett?l igaz, s a dal csak így lesz szép...”

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
